

20. møde.

Tirsdag den 31. januar kl. 14.

Anden næstformand (From): I skrivelse af dags dato meddeler folketingsmand Kai Ibsen, at han efter at have overtaget stillingen som leder af specialarbejderskolen for trekant-området i Vejle amt, nedlægger sit mandat som medlem af folketinget fra og med den 7. februar d. å. at regne.

Det er meddelt mig, at *Ninn-Hansen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af renteforsikringer m.v. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Ninn-Hansen* har vedkommende gruppe udpeget *Havnstrup Clemmensen*, som herefter er valgt.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ordføreren for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Lis Groes): Efter at medlem af folketinget hr. Mohr Dam havde anmodet om orlov fra den 1. februar d. å., meddelte tinget i sit møde den 25. d. m. den ønskede orlov og vedtog at indkalde stedfortræderen.

Ifølge den modtagne udskrift af valgbogen for Færøerne, hvor hr. Mohr Dam er valgt, er første stedfortræder for Færøernes socialdemokrati sognepræst Johan Nielsen, København, der i skrivelse af 26. d. m. har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af nævnte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået valgbogen og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at sognepræst Johan Nielsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. februar at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af Johan Nielsen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. februar 1967 vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 65) findes i tidenden sp. 1205).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Guldborg: Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at vi stemmer for lovforslaget, således som det er ændret efter anden behandling; men jeg finder anledning til at knytte en enkelt bemærkning dertil i fortsættelse af den diskussion, der fandt sted under anden behandling, hvor jeg jo på mit partis vegne gjorde opmærksom på, at det grundlag, vi har at arbejde med — man kan godt sige det system, som her anvendes — er behæftet med alvorlige fejl for det formål, det skal bruges til. Vi er naturligvis taknemlige for, at vi kan komme til at drøfte sagen nærmere i den „studiekreds“, man traf aftale om i udvalget, ikke mindst i lyset af, hvad der foreligger i dag vedrørende de sidst foretagne beregninger — for jeg må jo sige „beregninger“. Dermed har vi jo fået en demonstration af, at bogstavelig talt hele landet kan komme til at stå på den anden ende i et spørgsmål om, hvad der ligger i den anden decimal. Så vidt jeg forstår, er det et spørgsmål, som måske kan klares over overenskomstforhandlingerne, men som alligevel drejer sig om en 800 mill. kr. til den ene eller den anden side. Når vi altså har indrettet os på en sådan måde, at man i og for sig ude i befolkningen, ikke mindst blandt lønmodtagere, har regnet med, at man i pristallet dog havde et nogenlunde sikkert og fornuftigt grundlag for at måle prisudviklingen og dermed også for de dyrtidsproblemer, denne kunne give anledning til for lønmodtagerne, mener jeg ikke, at vi fra vor side kunne forlange nogen

[Guldberg.]

klarere og bedre demonstration af, hvordan problemet ser ud end den, der foreligger i dag. Jeg vil derfor gerne som en lille tilføjelse til min ordveksling med økonomiministeren under anden behandling sige, at jeg forstod ministerens sidste bemærkning sådan, at han var af den opfattelse, at der måske var mange, der havde brug for at lære noget mere om, hvordan pristallet var regnet ud og skulle bruges. Det vil jeg gerne give min tilslutning til og gøre det ved at udtrykke ønsket om, at også ministeren vil være med i studiekredsen.

Gottschalk-Hansen: Den aktuelle situation, der er opstået i dag, da vi har fået pristallet — og jeg udtaler min glæde over den overraskende begrænsede stigning, der har fundet sted — kan man kun være tilfreds med og glad for, men den omstændighed, at der også er et servicepristal, som viser et andet tal, er i og for sig dette forum ganske uvedkommende. Vi er alle enige om de principper, der ligger til grund for det foreliggende lovforslag. Der er tale om en forbedring, der giver et mere ærligt og redeligt pristal, og jeg vil på mit partis vegne anbefale lovforslaget i den skikkelse, det fik med de ændringer, vi blev enige om i udvalget. I øvrigt skal vi jo arbejde videre med sagen — også efter at loven er vedtaget — og jeg synes, det er en klog og god tanke fortsat at arbejde med spørgsmålet.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Poul Dam: Hr. Gottschalk-Hansen sagde just, at det var dette forum ganske uvedkommende, at vi i dag stod med 2 pristal, et pristal på 120,4 som reguleringspristal og et andet, højere pristal, som altså var det såkaldte servicepristal, og som er beregnet, således som reguleringspristallet hidtil har været beregnet, nemlig på grundlag af den forbrugssammensætning, som var gældende, da de eksisterende overenskomster blev indgået. Jeg synes ikke, det kan være dette forum uvedkommende. Jeg synes, at det meget tydeligt anskueliggør en problematik omkring hele pristalsberegningen, som vi er nødt til at tage med i betragtning, og som utvivlsomt vil blive drøftet meget grundigt under det studiekredsarbejde, som hr. Guld-

berg omtalte, og som vi skal have i gang i udvalget i den kommende tid.

Jeg synes også, at dette forhold demonstrerer det rigtige i det, jeg har anført om problemerne omkring det eventuelle sociale pristal. Det, der er forskellen på de to pristal, vi står med i dag, er jo, at det lave pristal — det, der er steget mindst — er beregnet på grundlag af en forbrugssammensætning, der svarer til en noget højere indkomst end det andet — en indkomst, hvor fødevarer og bolig spiller en mindre rolle. Det viser meget tydeligt, at der her er nogle problemer, som må løses, og som i øjeblikket kun kan give vanskeligheder. Min private mening kommer måske ikke dette forum ved, men jeg vil dog gerne lige have sagt, at det efter min mening for overenskomsternes vedkommende må være servicepristallet, der bliver gældende, og ikke reguleringspristallet.

Endelig vil jeg gerne minde om, at jeg ved anden behandling meddelte, at socialistisk folkeparti agtede at undlade at stemme ved tredje behandling, fordi det gamle princip om, at skatter og sociale ydelser ikke skulle medregnes i pristallet, er fraveget med hensyn til den boligsikringsordning, som måske engang bliver vedtaget — det er meget svært for os andre rigtig at forstå, hvad det er, der sker i boligudvalget — da dette muliggør en manipuleren med pristallet, som vi ikke vil være med til at åbne mulighed for. Økonomiministeren havde så meget andet at svare på ved anden behandling, at jeg forstår, at han ikke havde tid til at svare mig. Måske er der tid her ved tredje behandling. Er man helt tryk ved den manipulationsmulighed, som man faktisk her har åbnet for?

Grethe Philip: Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at det nylig offentliggjorte reguleringspristal har vist en så begrænset stigning. Det har jo overordentlig betydning for vor samlede økonomi, at priserne stort set holdes i ave.

Hvad angår lovforslaget, har vi allerede fra mit partis side givet udtryk for, at vi anser de foreslåede ændringer for ønskelige. Vi må så vidt muligt se at finde frem til, hvad man kan kalde et rigtigt pristal —

[Grethe Philip.]

et pristal så nært de rent faktiske priser som muligt. Vi mener ligeledes, at det må være ønskeligt ved beregningen hele tiden så vidt muligt at holde sig nær til det rent faktiske forbrug, og at nye forbrugsundersøgelser derfor også må få virkning for beregningen af reguleringspristallet.

Der er jo i disse dage opstået et helt nyt spørgsmål om en fortolkning af overenskomsterne. Jeg mener ikke, at det kan være rimeligt, at vi her i salen i dag giver udtryk for, hvordan vi mener overenskomsterne skal fortolkes. Det må være et arbejdsretligt spørgsmål, som parterne indbyrdes må forhandle sig frem til; det kan ikke være noget, vi skal tage stilling til her.

I øvrigt kan jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Antonsen: Som meddelt ved anden behandling kan også vi stemme for dette lovforslag. Der er i det en række enkeltheder, der forbedrer systemet. Samtidig må vi dog udtrykke beklagelse over, at man ved anden behandling med samtlige stemmer mod liberalt centrums 4 nedstemte de ændringsforslag, vi havde stillet om, at der skulle være faste regler for, hvornår en ny forbrugssammensætning skulle danne grundlag for pristalsberegningen. Der var tale om faste regler for, hvornår disse undersøgelser skulle gennemføres, og de var fastlagt på en sådan måde, at de var synkroniseret med de forhandlinger, som finder sted på arbejdsmarkedet, således at der aldrig i fremtiden ville kunne opstå tvivl eller uenighed om, hvilket pristal der skulle lægges til grund. En vedtagelse af vore ændringsforslag ville ikke have kunnet hindre den situation, som er opstået i dag, men det ville have kunnet hindre fremtidige situationer af tilsvarende karakter.

Nu er der jo tvivl om, hvorvidt det er reguleringspristallet på 120, eller om det er det såkaldte servicepristal på 121, der skal lægges til grund, og der er allerede her fra talerstolen givet udtryk for, at det må være servicepristallet. Jeg føler mig dog ikke spor overbevist om, at der er enighed herom, og jeg føler mig slet ikke overbevist om, at der er enighed om dette spørgsmål mellem arbejdsmarkedets parter. Det er altså et spørgsmål, som kan give

anledning til uenighed på punkter, hvor uenighed kunne undgås, såfremt man havde vedtaget de ændringsforslag, vi fremsatte ved anden behandling.

Jeg vil håbe, at den studiekreds, der, som det nu er tanken, skal arbejde videre med disse spørgsmål her i bygningen, også vil overveje disse ting endnu en gang, og vi vil meget gerne stemme for det, såfremt et forslag til ændring af loven i den angivne retning bliver resultatet af studiekredsarbejdet.

Kampmann: Jeg kan godt forstå, at det nu foreliggende januarpristal har sat sindene i bevægelse. Men den problemstilling, som ligger til grund for forskellen mellem de to januarpristal, må først og fremmest være et spørgsmål for arbejdsmarkedets parter, og det har jo ikke meget med det foreliggende lovforslag at gøre. I øvrigt er vi jo, som det kom frem ved anden behandling af det foreliggende lovforslag, blevet enige om at se på nogle af problemerne omkring pristalsberegningen under det fortsatte udvalgsarbejde.

Med disse ord skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg vil meget gerne deltage i det studiekredsarbejde, som alle har omtalt. Om jeg skal være fast deltager, beror på, om man vil invitere mig til samråd, hver gang udvalget holder møde; hvis man vil det, skal jeg gerne komme. Jeg har imidlertid ikke helt så optimistiske forventninger til resultatet af dette arbejde som hr. Guldberg, idet jeg ikke tror, det er muligt selv med nok så mange kloge hoveder i en studiekreds at nå frem til et eller flere tal, som til enhver tid kan tilfredsstille alle ønsker og behov. Der vil altid opstå situationer, som minder om den, vi står i i dag. Man vil altid risikere at befinde sig lige på den ene eller anden side af det endeligt udregnede tal, der betyder noget for en regulering, og det vil man også komme til, selv om der eventuelt var flere tal.

Jeg har som sagt diskuteret problemet tidligere med socialministeren og også med embedsmændene i Danmarks Statistik, navn-

[Økonomiministeren.]

lig i forbindelse med spørgsmålet om at udregne et særligt, socialt tal. Det er imidlertid givet, at man kan komme fra asken og i ilden, hvis man kommer ud i en situation, hvor tallene varierer, ikke blot som nu disse to tal. Her har vi et eksempel med to tal, hvoraf det ene udløser noget og det andet ikke udløser noget. Men vi kunne, hvis vi havde to faste tal, hvoraf det ene var socialt og det andet ikke var socialt, let komme i en situation, hvor det nogle gange var sådan, at det sociale tal lå højest, og andre gange sådan, at det andet tal lå højest. Det ville jo så give vekslende utilfredshed hos de forskellige grupper, og jeg vil være meget tvivlende over for, om det overhovedet er en vej ud. Men lad os endelig komme til bunds i problemerne og få drøftet dem i udvalget.

Jeg er enig med alle, der her har sagt, at det ikke er vor sag at tage stilling til, hvilket tal man skal anvende på det private arbejdsmarked. Det var vi jo allerede enige om, da vi i sin tid her i folketinget havde pristalsdebatten; da var der almindelig enighed om, at det måtte man overlade til arbejdsmarkedets parter at finde ud af. Det er ikke nogen let sag, men den må de nu altså prøve, om de kan klare.

Hr. Poul Dam gentog det spørgsmål, han stillede sidste gang, og som jeg ikke besvarede, nemlig spørgsmålet, om der ikke nu i fremtiden skulle være mulighed for at manipulere, og om vi nu var garderede mod en sådan mulighed for manipulation ved pristallet på grund af ændringen vedrørende boligudgiftens indregning. Det, man har gjort i denne sag, er at finde frem til den bedst mulige statistiske metode til at beregne den faktiske boligudgift, sådan som man er blevet enig om det i folketinget, men det er klart, at man naturligvis må sikre, at der ikke i fremtiden kan være andre begrundelser for at søge ændringer i pristallet. Hvis man kommer med andre begrundede ønsker, så må de forelægges, og så må man tage stilling til dem i folketinget. Jeg kan ikke se, at denne ordning giver mulighed for manipulation, da det klart er motiveret og alle på grund af diskussionen i folketinget ved, hvad der er meningen med dette tal. Meningen er, at det er den gennemsnitlige, faktiske boligudgift, der skal ind-

regnes, så godt som det nu lader sig gøre statistisk.

Til hr. Antonsen vil jeg sige, at jeg stadig ikke kan se, at faste regler er mere håndterlige, hvis de står i en lov, end hvis de er aftalt i et nævn. Jeg synes tværtimod, det må være at foretrække, at de er aftalt i et nævn, fordi de så hurtigt kan tilpasses en ændret situation, hvad der er noget besværligt at gøre gennem lovændringer. Jeg mener derfor, at de formål, hr. Antonsen vil have tilgodeset, er tilgodeset ved aftalen mellem pristalsnævnet og Danmarks Statistik og er lige så godt tilgodeset, som de ville være, hvis reglerne var blevet lovfæstet, og samtidig har det altså den fordel, at de kan ændres, når situationen ændrer sig.

Guldberg: Økonomiministeren sagde, at det ville gå akkurat ligesådan, hvis man havde et — skal vi sige — mere differentieret grundlag. Vi kan godt for eksemplets skyld tale om, at der havde været 2 budgettal knyttet til 2 forskellige indkomstniveauer — det er som sagt kun for eksemplets skyld, jeg nævner dette. Det er da helt klart, at det, der først og fremmest giver de voldsomme udsving i øjeblikket, er, at når man har ét pristal, gældende for alle uanset indkomst, så kan den lille bitte decimal blive helt afgørende for, om der udløses en portion eller ej, en portion, der kommer til at gælde for alle, uanset om prisstigningerne har noget at gøre med lige præcis de ekstra udgifter, de pågældende grupper har haft. Det hele går i én bunke, og så arbejder vi med 800 mill. kr. ad gangen. Det er klart, at det er til skade for nogle og måske somme tider til fordel for andre, men det er ikke nogen retfærdig ordning. I det øjeblik arbejdsmarkedets parter havde et mere differentieret materiale til rådighed, ville de forskellige overenskomster helt naturligt og helt rimeligt være knyttet til det, der lå dem nærmest, og det ville igen sige, at de tal, der kom ud om en prisstigning, ikke ville være generelle tal, der udløste generelle og ensartede og derfor efter et retfærdighedssynspunkt ofte ganske forskellige pristillæg for de forskellige grupper. Derfor er det da helt klart, at en forbedring af det materiale, det offentlige stiller til rådighed, også vil kunne afhjælpe nogle af de urimelige forhold. Jeg er godt

[Guldberg.]

klar over, at man ikke kan lave noget, der er ideelt, men man kan vanskeligt efter min mening finde noget, der virker mindre heldigt end det, vi har.

Poul Dam: Jeg forstod, at økonomiministeren mente, at vi skulle tage sagen op i folketinget, såfremt man ændrede beregningsgrundlaget med hensyn til boligudgifterne yderligere i fremtiden. Men dette må jeg forstå sådan, at bemærkningerne til lovforslaget, som jo i nogen grad har lovskraft, altså går på det boligsikringsforslag, der forelå for folketinget nu i denne periode, og at man altså ikke kan gennemføre nogen ændret boligsikringsordning uden også at ændre loven om reguleringspristallet, for i samme øjeblik man ændrer boligsikringsordningen ud over det, der findes i øjeblikket, så har man jo åbnet en mulighed for en sådan manipulation, og det var risikoen for dette, som jeg gerne ville høre økonomiministeren udtale sig om. Vi har ikke nogen boligsikringsordning endnu; vi aner intet om, hvordan den bliver endeligt, når parterne efterhånden kan nå frem til enighed. Der er stadig væk en mulighed for, at vi får den situation, jeg har skitseret, og som betyder en reel manipulation med et pristal, der burde være hævet over den slags.

Antonsen: Økonomiministeren gav udtryk for, at det da måtte være lige så godt, at de faste regler var aftalt i pristalsnævnet, som hvis de stod i en lov. Det er jeg ikke enig i. Det er rigtigt, at der er denne aftale mellem pristalsnævnet og Danmarks Statistik, som skulle give faste regler, men vi ved jo også, at det i sidste ende hverken er pristalsnævnet eller Danmarks Statistik, der træffer den endelige beslutning på dette område; det er ministeren, og vi ville gerne hjælpe ministeren ud af fremtidige besværigheder ved at få fastsat helt faste regler for disse ting, således at ministeren kunne undgå at komme i den situation, at der fra den ene eller den anden side blev lagt et pres på ham med hensyn til at fremskynde eller holde igen på en forbrugsundersøgelse. Vi ville da få dette spørgsmål helt apolitiseret og undgå, at

der fremtidig kom konflikter på dette grundlag.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg har forstået det sådan, at der i pristalsnævnet er enighed om, at det er overenskomstperiodernes længde, der er kriteriet for den tidsmæssige afstand mellem de enkelte forbrugsundersøgelser. Det vil altså sige, at det nu ikke kan være vilkårlige forhold, der afgør, om man laver en forbrugsundersøgelse på det ene eller det andet tidspunkt. Man er blevet enig om, at det er det, der er kriteriet, og så kan jeg ikke rigtig se, at der kan opstå den situation, at den ene og den anden trækker hver sin vej, for enhver vil jo objektivt kunne erkende, hvor lange perioder overenskomsttallerne rækker over. Og hvis der er denne enighed, synes jeg, det er uhyre fornuftigt, at det fortsat er så elastisk, at forbrugsundersøgelsens tidsperioder ret hurtigt kan ændres, hvis det viser sig, at man overgår til 3-årige overenskomster eller til andre perioder for overenskomster end dem, der passer med de allerede nu aftalte perioder.

Jeg kan dårlig forestille mig, at en minister skulle beslutte sig til noget andet end det, som det samlede pristalsnævn samt Danmarks Statistik, der jo nu er en selvstændig institution med en styrelse, enigt fastlægger vedrørende forbrugsundersøgelsesernes hyppighed, og jeg vil i hvert fald regne sikkert med, at han ville komme ret galt af sted ved at gøre det, når jeg tænker på tidligere begivenheder her i folketinget, hvor ministeren jo i reglen har lagt sig temmelig tæt op ad Danmarks Statistik. Hvis han så oven i købet skulle gå imod det, Danmarks Statistik vil, ville han sikkert få en ilde bekomst her i folketinget. Jeg tror altså, at det er et teoretisk problem. Jeg kan ikke se, det har nogen praktisk betydning; det vil kun gøre det stivere.

Jeg tror også, at hr. Poul Dams bange anelser er fantasi, for det må jo være åbenbart, at det, vi beslutter her i folketinget, også er det, Danmarks Statistik skal efterleve; og når vi klart har givet udtryk for, at det, vi ønsker, er, at Danmarks Statistik, så godt som det overhovedet er teoretisk statistisk muligt, beregner de

[Økonomiministeren.]

faktiske boligudgifter, kan vi ikke derefter beslutte os til, at vi, med andre formål, ønsker at ændre disse beregninger for f. eks. at få et for lavt pristal eller et for højt, eller hvad det nu skal være — det må jo være sådan noget, der er tænkt på med udtrykket manipulere. Det mener jeg må være udelukket.

Til hr. Guldberg vil jeg gerne sige, at jeg altså ikke tror spor på, at man når så forfærdelig meget ved at lave alle disse mange forskellige pristal; jeg tror tværtimod, at det måske vil føre til forvirring, og dette at en enkelt gruppe bliver reguleret, uden at en anden bliver det, er også lidt skrivebordsfilosofi, for hvis vi f. eks. forestiller os, at der sker det, at man på det private arbejdsmarked får reguleret lønningerne efter servicepristallet, er det klart, at når tjenestemændene så ikke fik reguleret deres lønninger efter servicepristallet, men stadig væk efter reguleringspristallet, så vil de — når de skal have samme lønudvikling som det private arbejdsmarked — møde op med et efterslæbskrav, og vi får så altså nogenlunde samme problemer, som vi ville have haft med ét pristal. Så jeg tror altså ikke så meget på, at man kan have forskellige indkomstudviklinger, bare fordi man har forskellige pristal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 stemmer; 16 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren. Der er i udvalgets betænkning over denne sag gjort indstilling om, at udvalget vedbliver at bestå indtil samlingens slutning. Dersom ingen udtaler sig herimod, vil jeg betragte dette som vedtaget. (Op-ald). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 79) findes i tidenden sp. 122).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dam: I de gode gamle dage blev alle gladelige begivenheder i kongehuset fejret ved uddeling af skuemønter af forskellig værdi. Det væsentlige dengang, både i enevældens tid og før enevælden, var, at disse blev uddelt til folket. Det forekommer os, at det lovforslag, der foreligger her, betegner et sørgeligt tilbageskridt. Her er der tale om noget, man skal købe, og som forskellige formål skal tjene penge på. Vi synes i og for sig, at de gode gamle dage med de store kongelige fester, der havde samme tone som vore dages officersfester, havde noget over sig, som er gået tabt. Vi synes, at skal man lave sådan noget, skal det være virkelig festligt. Det er dette her ikke. Vi vil undlade at stemme.

Bernhard Baunsgaard: Det er ikke første gang, jeg har hørt det ærede medlem hr. Poul Dam tale om de gode gamle dage under enevælden; det er nu en lidt mærkelig indstilling at have i et folketing.

Jeg vil gerne sige, at jeg heller ikke vil stemme for det foreliggende lovforslag. Det er nu ikke, fordi jeg mener, at man under enevælden lavede tingene bedre, end vi gør, men det forekommer mig at være en lidet betryggende ordning, at Vanførefonden og Dansk Røde Kors skal have deres tilskud i takt med de særlige begivenheder, der finder sted inden for kongehuset. Det er meget lidt betryggende, synes jeg.

Ved lovforslagets første behandling nævnte socialdemokratiets ordfører, at der vel var grund til at se på, om fordelingen var rimelig, og det synes jeg i høj grad der er. Jeg